

УДК 340:378.001.895

DOI 10.18372/2786-5487.1.16679

Черненко Ксенія

кандидат економічних наук,
Полтавський державний аграрний університет,
м. Полтава, Україна

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ – ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ

***Анотація.** Суспільство, в якому ми живемо, є інформаційним. Інформатизація суспільства вимагає інформатизації всіх ланок економіки і особливо це стосується інформатизації освіти відповідно до зростаючих вимог щодо якості і кількості висококваліфікованих фахівців. Дистанційна.*

***Ключові слова:** електронна освіта, дистанційна форма навчання, дистанційне навчання.*

***Annotation.** The society in which we live is informational. Informatization of society requires informatization of all parts of the economy and especially for the informatization of education in accordance with the growing requirements for quality and quantity of highly qualified professionals.*

***Key words:** e-education, distance learning, distance learning*

Сучасний соціально-економічний розвиток суспільства вимагає використовувати нові інноваційні методи та технології навчання. Освіта є головним засобом соціальних змін без порушення структури економічного фундаменту. Інвестиції в освіту стають важливим чинником економічного і соціального прогресу (існує пряма залежність між рівнем освіти та продуктивністю праці людини).

Дистанційне навчання - сукупність інформаційних технологій та методик викладання, які передбачають здобуття освіти без фізичної присутності здобувачів у навчальному закладі. Відмінністю дистанційного навчання від

заочного навчання є використання синхронного режиму - при якому здобувачі освіти працюють разом із науково-педагогічним персоналом закладу наживо, використовуючи засоби та технічні рішення зв'язку в реальному часі, дотримуючись встановленого закладом освіти розкладу занять. Законодавчо, дистанційна освіта регламентується окремими положеннями МОН про дистанційне навчання для вищих та середніх закладів освіти, проте, широко використовується приватними структурами у виду взаємної зручності. Основними рисами дистанційного навчання є інтерактивна взаємодія у процесі навчання із виокремлення часу для самостійного освоєння матеріалу, консультаційний супровід у процесі навчання. Дистанційна освіта має як багато переваг, так і багато недоліків: дозволяє більш зручне використання інтерактивних технологій, вирішує питання фактору відстані та транспорту, виключає фактори затримки у переміщенні до навчальних занять, дозволяє більш легко залучати у навчальний процес фізично віддалених експертів, фахівців або заміни викладачів, дозволяє краще використовувати принцип наочності [1].

В Україні дистанційна форма освіти впроваджується вже понад двадцять років. Відправною точкою можна вважати 2002 рік, коли Міністерством освіти і науки України був запроваджений експеримент з дистанційного навчання. Однією з можливостей, яку відкрила перед системою освіти і суспільством загалом впровадження дистанційної освіти була перша затверджена Кабінетом Міністрів України Програма розвитку системи дистанційного навчання 2004-2006 р. (постанова КМУ від 23.09.2003 р. № 1494). На виконання програми було розроблене перше Положення про дистанційне навчання, затверджене наказом Міністерства освіти і науки України від 21.01.2004 № 40. З розвитком технологій у 2013 році затверджується нове Положення про дистанційне навчання.

Метою дистанційного навчання є надання освітніх послуг шляхом застосування у навчанні сучасних інформаційно-комунікаційних технологій за певними освітніми або освітньо-кваліфікаційними рівнями відповідно до

державних стандартів освіти; за програмами підготовки громадян до вступу у навчальні заклади, підготовки іноземців та підвищення кваліфікації працівників.

Завданням дистанційного навчання є забезпечення громадянам можливості реалізації конституційного права на здобуття освіти та професійної кваліфікації, підвищення кваліфікації незалежно від статі, раси, національності, соціального і майнового стану, роду та характеру занять, світоглядних переконань, належності до партій, ставлення до релігії, віросповідання, стану здоров'я, місця проживання відповідно до їх здібностей [2].

Під час дистанційного навчання студентів формується готовність до постійного оволодіння новими знаннями, мобілізуються їх задатки, здібності та обдарованість, утверджуються навички брати на себе відповідальність, співпрацювати, розвивається новий тип мотиваційної сфери, що впливає на загальну креативність студента, сприяє створенню нової позиції особистості.

В процесі самостійного опрацювання інформації студенти набувають корисні якості, що стають у нагоді в майбутньому професійному житті. Окрім всього, ця інноваційна форма навчання дозволяє здобувати освіту паралельно з побудовою кар'єри, без ризику втратити при цьому роботу [3].

Проте, ця форма освіти має і свої недоліки. Одним з найважливіших факторів дистанційного навчання є поступовість та послідовність. Вступ до дистанційного навчання не має бути неочікуваним як для студентів, так і для викладачів, адже це може стати психоемоційним приводом для стресу, якщо нову форму навчання потрібно опанувати терміново.

Ефективність методу дистанційного навчання набагато більша при невеликій кількості студентів, кожен з яких має бути достатньо мотивований. Перед викладачами постає ще одне нелегке завдання: впевнене володіння персональним комп'ютером. Суспільство розвивається, а разом з ним і не без того високі умови для працівників освіти.

Відсутність особистісного контакту між викладачем та студентом обумовлює менш ефективне передання знань та їх засвоєння, що погіршує

процеси спілкування і соціалізації як студентів, так і викладачів. Можливість негайного обговорення запитань, що виникають у студентів в процесі виконання завдань, та роз'яснення викладачем ситуації на конкретних прикладах, часто відсутня.

Мобільність вважають головною перевагою дистанційного навчання, однак вона має бути забезпечена наявністю певних умов і можливостей. Зокрема, необхідною є наявність відповідної комп'ютерної техніки та якісного інтернет з'єднання, проте студенти з віддалених регіонів країни можуть навіть не мати доступу до цього.

Пріоритетом сучасної концепції модернізації вищої освіти має бути створення інноваційного середовища у вищих навчальних закладах шляхом нововведень, таких як інноваційні методи навчання. Такий метод освіти як дистанційне навчання досить зручний та ефективний, хоча і має свої недоліки й обмеження [3].

Сьогодні дистанційне навчання набуло великої популярності через можливість самовдосконалюватися у будь-який час. Це модно, оскільки сучасні гаджети змушують людину мислити та діяти по-новому, відповідаючи потребами інформаційного суспільства та використовуючи його можливості.

Список використаних джерел

1. Вікіпедія.

URL:

https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%94%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%BD%D1%86%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%B5_%D0%BD%D0%B0%D0%B2%D1%87%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F (дата звернення: 02.02.2022).

2. Черненко К.В. Дистанційне навчання у вищій школі в умовах COVID–

19. *Дистанційна освіта в Україні: інноваційні, нормативно-правові, педагогічні аспекти*: зб. матеріалів доп. учасн. I Всеукр. наук.-практ. конф., 16 червн. 2020 р. Київ: НАУ, 2020. С. 138–140.

3. Біленко О.В. Дистанційна форма навчання у вищих навчальних закладах: переваги і недоліки. *Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції “Конкурентоспроможна модель інноваційного розвитку економіки України”*, м. Кропивницький, 14 квітня 2020 року. С. 16-18.